

ності). Ці студенти характеризуються конфліктністю, часто не задоволені результатами своєї роботи та оцінюванням, важко переключаються від одного типу завдань до іншого. При здійсненні індивідуально-консультативної роботи викладачам необхідно надавати таким студентам більше самостійності, з використанням самостійно-пошукових методів навчання, більш ретельно і виважено здійснювати поточний та підсумковий контроль знань, залучати до науково-дослідницької роботи.

Таким чином, особливості проведення індивідуально-консультативної роботи зі студентами, які мають високі показники акцентуації рис характеру і темпераменту, полягають у тому, що:

1) необхідно враховувати індивідуально-психологічні особливості студентів, зокрема акцентуації особистості;

2) активно стимулювати студентів до творчої навчальної діяльності, зміст і форми якої повинні забезпечувати студентам можливість самоосвіти, саморозвитку, самовираження в ході оволодіння знаннями;

3) конструювати та організовувати навчальний матеріал, який дасть можливість студентові вибирати його зміст, вид та форму при виконанні завдань, вирішенні задач;

4) виявити та оцінити способи, прийоми навчальної діяльності, якими користуються студенти самостійно, чітко, продуктивно;

5) необхідно забезпечувати контроль і оцінку не тільки результату, але й процесу учіння, особистого досягнення студентів.

*О. В. Боришкевич, канд. екон. наук, доц.,
кафедра менеджменту банківської діяльності*

КРИТИЧНА ОЦІНКА ЯК ЕЛЕМЕНТ СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Основою професійного становлення та самореалізації, є сприяння розвитку особистості студента. Оцінка результатів діяльності є важливим психологічним фактором, який може як стимулювати навчальну діяльність, так і стримувати її. Критична оцінка повинна допомагати, а не пригнічувати. Надзвичайно важливим

при індивідуальній роботі зі студентом, особливо при оцінці його роботи, має значення, у якому вигляді буде здійснено оцінку. Тут важливо пам'ятати про мовний етикет.

Відверта та конструктивна оцінка може бути надзвичайно корисною для подальшого професійного розвитку та самовдосконалення. Студент отримає уявлення про те, що йому вдалося зробити, а що ні, тому критична оцінка буде більш ефективною, якщо вона буде конструктивною та ґрунтовною. Будь-яка робота студента (виступ, реферат, контрольна робота, доповнення тощо) повинна бути оцінена незалежно від обсягу. Для студента необхідно відчутти значимість — свою особисту та своєї роботи. Заробити критичну оцінку роботи студента справа доволі складна і потребує виваженого підходу, який повинен базуватися на наступних засадах:

— за будь-якої ситуації (якості роботи) перш за все варто сказати про позитивні моменти. Упевненість у своїх силах є рушієм будь-якої діяльності, її необхідно підтримувати, а вже згодом займатися виправленням помилок;

— спрямовуйте вашу критику на майбутнє. Студенту інколи складно змінити свої підходи до виконання роботи. Критикуючи студента на даний момент, ви не відкидаєте того, що було вдалим у минулому, ви лише пропонуєте (даєте настанови) на майбутнє. Необхідно намагатися підкреслювати, що найбільшу користь ваші поради будуть мати при виконанні наступних робіт;

— критику необхідно максимально конкретизувати. Зауваження на зразок «це здалося мені не надто вдалим», нічим не зарадять студенту. Швидше за все залишать студента незадоволеним як собою, так і викладачем. Необхідно вказати які недоліки має робота, і головне яким чином їх можна виправити. Для цього можна скористатися як прикладами з власного досвіду, так і з досвіду інших.

Викладач, займаючись підготовкою творчої інтелігенції, повинен підходити до навчального процесу і оцінювання зокрема, також творчо. З боку студента, отримання об'єктивної і правильно сформульованої оцінки буде сприйматися як індикатор їх професіоналізму. Це буде стимулом до самоаналізу та активізації навчальної діяльності і не залишатиме місця для страху перед критичною оцінкою. Виважений підхід до оцінювання є запорукою ефективного управління навчальною діяльністю у вищій школі та засобом інтенсифікації її розвитку.